

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutești mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XVIII: Ἑλένης ἐπιθάλαμιος

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Χαῖρ' ὦ Νάξ Πρλεμαῖτε, σέθεν δ' ἐγὼ ἴξω καὶ ἄλλων
Μνάσομαι ἡμῖθεν, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόδλκην
Φθέγξομαι ἐσομενίοις, ἀρετῆν γε μὴν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΟΛΛΑΜΙΟΣ,

ΕΙΔΥΧΙΟΝ ΙΗ.

Νῆκ' ἄρα Σπάρτῃ Ζανθόφιν χιτῶν
Μενελαῖω,
Πῶθεν καὶ δάχλοντα κόμῳς ὑάκιν
θον ἔχοισαι.
Πρόδε νεογνά πῳ θαλάμῳ χορὸν
ἔξασαντο

Δῶδε κατὰ πρᾶται πόλιος μέγα χεῖμα λακκουῶν,
Ανίκα Ἰνῶ δ' ἔω κατελέξατο τὰν ἀγαπητὰν
Μνάσῃσας Ελεῖαν ὁ νεώτερος Ἀῖεος υἱός.
Αἰδὼν δ' ἄρα παῖς ἐσ' ἐν μέλος ἐμροτέοις
Ποσὶ πόδι πλέκεις, περὶ δ' ἰαχὴ δ' ὦμ' Ἱμνιάω.
Οὕτω δ' ἡ πρῶτ' αἰ κατέθραδες ὦ φίλε γαμβρέ.
Ἡρὰ πρὸς ἐσὶ λίαν ἐρυγνύναρς, ἦρ' ἀφίλυπιθ;
Ἡρὰ πλὴν πν' ἐπινες, ὅτ' εἰς ὄνῃαν κατεβόλῃς;
Εὐθὺν μὲν χεῖνοντα καθ' ὥσαν αὐτὸν ἐχέοντο.
Παῖδα δ' ἔαν βῶ παῖσι φιλοσόργον παρὰ μαῖρι
Παῖς δ' ἐν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπὶ δ' ἔναντι
Κεῖς ἔρς ὅς ἐτος Μενέλαε τὰ νυὸς ἦδε,

ΟΛΕΙ

ΟΛβιε γάμβρ' ἀγαθός τις ἐπέπρην ἐρχόμενῳ ρι
 Εὐσπαρταν, ὅπρι ὦχλοι ἀριστέες, ὡς αὐτοῖο.
 Μοῦνος ἐν ἀμιθέοις κρονίσαν δ' ἅ πενθερὸν ἐξέσ
 Ζανός ρι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ὥχετο χλαῖνάν,
 Οἷα ἀρχαῖσιν γαῖαν πατεῖ οὐδ' ἐμὶ ἄλλα.
 Ἡμέτε ρίκε τέκοιτ' εἰμντέε τίκτεν ὁμοῖον.
 Ἀμμες ἦ πασσι βύομάλικον, ἥς δρόμος ὠνδ'ς,
 Χειρμενάς ἀνδρῖσι πρ' εὐρώταο λοξοῖς,
 Τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλις νεολαῖα.
 Τὰν, οὐδ' ἄν τις ἄμομ' ἔπειχ' Ἐλενῆ πρῖστωθῇ
 Λὼς ἀντέχουσι καλὸν δειφάνε πρόσσωπν,
 Πότνια νῦξ ἄτε, λυκὸν ἑαρ χειμῶνος ἀνέντ' ἔσθ,
 Ὡς ἢ ἄχρυσέα Ἐλενῆ δειφάνετ' ἐν ἡμῖν.
 Πίερα, μέγαν, ἄτ' ἀνέδρα μὲν ὄγμος ἀρούρα,
 Ἡκαίπῳ κυπρίεας, ἢ ἄρμα πεισας λὸς ἰπῶθ.
 Ὡς ἢ ἄροδ' χρωσ Ἐλενῆ λακεδαίμονι κόσμος.
 Οὐτ' ἐν ταλαίρῳ πανίσδε τη ἔργα ριαῦτα,
 Οὐτ' ἐνὶ θαλάσσῃ πυκινότερον ἥριον ἰσῶ,
 Κόρκι δ' ἀνιπλῆσας μακρῶν ἔταμ' ἐκκ' ἁλόντων.
 Οὐ μὲν οὐ κιθάραν τις ἐπίσεται ὥδε κροτῆσκι,
 Ἀρτεμιν αἰδιδισατ' εὐρύςθρον Ἀθάλναν
 Ὡς Ἐλενῆ, τὰς πάντες ἐπ' ὁμμασιν ἱμφοῖ ἐντί.
 Ὡκαλά, ὦ χερίεσα κόρη, τὸ μὲν οἰκέ τις ἦδ' ἔσθ.
 Ἀμμου δ' ἐσθρόμον ἦε καὶ ἐσθλὴν ἁμῶν φύλλα
 Ερτοῦμες, σιφύλως θρέψ' ἐν ὄμφῃ ἀλὺ πνέοντας,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Πολλὰ τὸν ὦδ' ἑλένα μέμναμέναι, ὥς παλαθηναὶ
 Ἀρνεῖς γενναμένους ὅτιος μας ὄν ποθείσσαι.
 Πρᾶται ρι σέφανον λωτῷ χαμοῦ ἀυξομένοιο
 Πλέξασαι, σκιδράν καταθόσομην ἐς πλάτανιστον.
 Πρᾶται δ' ἄργυρέας δὲ ὅλ' πιδος ὕψος ἀλεφαρ
 Λαζόμηναι, παξεύμεος ἔω δ' σκιδράν πλάτανιστον.
 Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ περὶ τῆς, ὥς πῆζών τις
 ἀνγνοίῃ δώσει σὶ, σέβει μ' ἑλένας φουσείμι.
 Χάρισι δ' νόμφα, χαίροις δὲ πένθερε χαμρφέ.
 Λατὼ μὲν δῖναι, λατὼ κερσοφόρος ὕμνιν
 Εὐτεκνίῳ, κύπρις δ' ἐθὰ κύπρις ἴσον ἔρασι
 Ἀχαιῶν, Ζεὺς δ' ἐκρονίδας ζεὺς ἄφθιρον ὄλβον,
 ὧς δὲ ἐν πατρίδ' ἂν εἰς ἐν πατρίδας πάλιν ἔλθῃ.
 Εὐσετ' ἐς ἀχαιῶν σέρονον φιλότῃτα πάλειοντες
 Καὶ πόδον. ἔργα δ' ἐπὶ αὖ, μὴ τι λούθηθε.
 Νεῦρθε καὶ μίμεις ἐς ὄρθρον, ἐπείκα πρᾶρς αἰοιδός
 Εἰς θύνας κελαλήση, αὐαχὼν εὐτὶ χαλκείῃ.
 Ἵμάν ὦ μέναιε γάμῳ ὠπὶ τῷδε χαρείης.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ ΒΟΥ

καὶ ποταμοὶ κλαίετε ὃν ἰμδρῶεν-
τα Βίωνα. Νῦν

Κηρύττει μοι μαρ
 τυροῦν συγγνώμην
 Νῆφεα Φοβήσθαι
 κινῶν ἀνδρῶν λαόν
 ἀπὸ βασιλεῖος
 Ἀρχετέσκελι
 ἄδονδ' ἀπὸ πύλων
 Νάμαρ τις κελεύει
 ὅτι βασιτεῖον
 καὶ ὁ μέλος τοῦ
 Ἀρχετέσκελι
 Στρωμένοι μὲν
 καὶ ῥοβροῖς συμ
 οἶαν ὑμετέροις
 εἶπατε δ' αὖ καὶ
 βυστίνης νύμφης
 Ἀρχετέσκελι
 Κῆρυς ἐπὶ τῆς ἀπὸ
 οὐκ ἐγὼ ἡμῶν
 ἀλλὰ πᾶσι πλεον
 ῥεῖα δ' ὅσον ἀφ' ἡμῶν
 Πλατ' ὁρῶμαι παρ
 Ἀρχετέσκελι
 Σὺν βίαν ἐκλαυσ
 ἐπὶ τῶν τῶν μὲν